

NADSTAWOWAĆ (4) *vb impf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf nadstawować (1). \diamond *praes 2 sg* nadstawujesz (1). \diamond *3 sg* nadstawuje (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Nadstawiać, wystawiać; w przen [czego] (1) :*

Zwrot: »gęby nadstawować« = może: uśmiechać się lub być wyniosłym (1): A mnie więc/ który k ńtołu nie vmiém błáznować/ Ani wydańwzy co raz gęby nád ńtawować: Potrzebá kłofy zbierać KochMarsz 154.

2. *Uzupełniać, sztukować; w przen [czego] (3) :* Ale gdy fie kto cnotą/ pięknie záfárbuie/ Ten vrody y kńtańtow/ pięknie nádńtawuie. *RejZwierz 66v.*

[nadstawować czego [= czym]: Więc nas do tego gwałtem myślą nakierować, w czym prawdy nie dostawa, mocy nadstawować *Apolog 56.*]

nadstawować czym (2): A kogo też żywego/ na fwiecie frańuie Wielką mu potym tego/ łaską nádńtawuie *RejJóz B4, N8.*

Formacje współrdzenne cf STAWIAĆ.

Cf [NADSTAWOWANIE]

LW